

‘Ja, jongen, alles prima hoor. Ik heb de grootste lol gehad om de tweeling,’ grijnst ze.

‘Oh? Vertel!’ antwoordt Jacco.

En oma vertelt het gevalletje ‘Gorilla’s in the mist’.

‘Ze dachten zeker dat u niet alles op een rijtje had,’ lacht Jacco.

‘Nou, vertel eens wat we vanavond gaan eten, jongen,’ zegt moeke. Ze noemt haar schoonzoon altijd jongen.

‘Vanavond maak ik maar eens een stampotje rauwe andijvie met rookworst en spekjes, wat dacht u daarvan?’

‘Lekker!’ beaamt moeke. ‘Zal ik de aardappelen dan maar schillen? Kun jij de boodschappen opruimen.’

Jacco geeft haar de aardappelen, een schilmesje en een pan met water.

‘Het groenteafvalbakje nog, jongen.’

En zo beginnen ze aan hun taak.

Het loopt inmiddels tegen zes uur, sluitingstijd. Angela zegt meneer Kramer ‘goedenavond en wel thuis’ en sluit de deur achter hem. Het is weer een gezellige middag geweest met een diversiteit aan gasten en klanten. Ook al zaten er een aantal mensen te lezen, meestal nemen ze het betreffende boek ook mee naar huis.

De boekenkasten moeten snel weer bijgevuld worden, vindt Angela. Ze gaat altijd op maandag inkopen doen bij een bevriende boekhandelaar, Tijl. Nog twee dagen de zaak open en dan zondag de boel maar eens inventariseren. Hopelijk zijn de planken niet te leeg, denkt ze. Nu eerst eten!

En ze loopt naar de keuken.

‘Hallo schat,’ zegt ze tegen Jacco en ze zoenen elkaar goedendag. ‘Wat ruikt het hier heerlijk!’

Ze gaat bij haar moeder aan de tafel zitten.

‘Nog een paar minuutjes en we kunnen eten,’ zegt Jacco. ‘Wil jij de tafel even dekken? Dan roep ik de kinderen.’

‘Is Guus eigenlijk al thuis?’ vraagt Angela. ‘Hij is niet door de Leeskamer gekomen.’

‘Ja,’ zegt moeke, ‘hij stormde vanmiddag rond een uur of vier bij me langs, hij had het zelfs te druk om mij te groeten!’

‘Nou, dan weet ik het wel weer,’ zegt Angela, ‘dan is hij op zijn kamer met spelletjes op zijn pc bezig.’

En inderdaad, Guus heeft het veel te druk om te reageren op zijn vader. Maar zijn zusters hebben Jacco wel gehoord en komen naar beneden.

‘Erica, ga jij nog even naar boven om Guus te halen? Hij is weer veel te gefixeerd op zijn pc bezig,’ zegt Angela.

‘Waarom altijd ik?’ klaagt Erica.

‘Jij bent mijn nummer één,’ grapt Angela.

‘Pfff, zal best,’ zegt Erica gepikeerd. Maar ze gaat haar broertje wel halen. Na tien minuten komen ze beiden eindelijk naar beneden.

‘Ik heb geen honger,’ zegt Guus.

‘Nee, dat geloof ik graag,’ zegt Angela, ‘maar eten moet je toch, lieve schat, je bent nog in de groei.’

‘Nou, zo hard groei ik kennelijk niet! Ik ben de kleinste van mijn klas,’ antwoordt Guus.

‘Je wordt zo groot als de bedoeling is,’ zegt zijn moeder.

‘Tja,’ zegt Julia, ‘moet je maar beter eten en minder computeren!’

‘Wijsneus,’ moppert Guus en steekt zijn tong uit naar zijn zuster.

‘Jongens en meisjes ... zullen we nu dan maar lekker genieten van de maaltijd?’ zegt Jacco. En hij schept voor iedereen op.

‘Wat ben je toch een lekkere opschepper,’ knipoogt Angela naar haar man.

De kinderen kijken elkaar met rollende ogen aan. Maar diep in hun hart zijn ze maar wat blij dat hun ouders nog zo innig van elkaar houden, en niet gescheiden zijn zoals zoveel ouders van hun klasgenoten.

Als het eten is gedaan gaan de kinderen weer naar boven, Guus naar zijn slaapkamer en de meiden naar de huiskamer, waar ze tv gaan kijken.

Beneden in de keuken ruimen Angela, Jacco en moeke de tafel af en maken de boel schoon.

‘Kom je vanavond bij ons zitten, mam?’ vraagt Angela, ‘even zien of er nog wat leuks op tv is. Maar eerst moet ik nog even in de Leeskamer de boel ordenen. Boeken op hun plek zetten en zo. En de administratie op de computer natuurlijk.’

‘Is goed, schat, doe je ding. Ik kom wel even boven zitten.’

Jacco zegt tegen Angela dat ze alvast naar de Leeskamer kan gaan, moeke en hij maken de keuken wel verder op orde.

Angela loopt de keuken uit, gevolgd door hun kat Minoes. Zij is genoemd naar de poes in het gelijknamige verhaal van Annie M.G. Schmidt. Minoes is een Maine Coon, een echte raskat, en ze is graag in de Leeskamer. Dan ligt ze op een plekje op de vensterbank en houdt de boel in de gaten, terwijl de gasten zitten te lezen of te babbelen. Ze laat zich graag aaien, maar ze gaat niet bij de mensen op schoot. Haar slaap-plek is boven, want daar heeft ze meer rust.

Eén keer is ze ontsnapt uit de Leeskamer, door de voordeur, snel ertussen uitgeglipt toen er een gast binnenkwam. Angela had het niet in de gaten totdat een van de gasten haar vroeg of het hun kat was, die van buiten brutaal naar binnen keek. De gasten moesten lachen om die gekke kat. Ze zat zich doodleuk te wassen op de vensterbank, net alsof ze binnen zat. Angela ging snel naar buiten om haar te pakken, want Minoes was het buiten zijn niet gewend en de Leeskamer staat aan een vrij drukke winkelstraat. Maar Minoes liet zich niet zo gemakkelijk pakken. Net voordat Angela haar wilde grijpen, sprong ze op en liep parmantig weg.

‘Kom hier, rotkat,’ siste Angela tussen haar tanden.

Hierdoor ging Minoes iets sneller lopen. Ze ging de hoek om en liep naar de achterdeur, tot Angela’s opluchting. Moeke had het gezien en deed deur voor Minoes open. De kat ging naar binnen en deed net alsof het de normaalste zaak van de wereld was, om vervolgens rustig haar brokjes te eten.

‘Pfff, gekke kat!’ riep Angela naar Minoes en ging toen snel terug naar de Leeskamer, want er was verder niemand die de balie beheerde.